

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1992 r.

Nr 34

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 147 — z dnia 24 marca 1992 r. w sprawie żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa w składzie misji specjalnych organizacji międzynarodowych 565
- 148 — z dnia 7 kwietnia 1992 r. w sprawie rządowego programu pomocy finansowej w związku ze wzrostem wydatków na leczenie oraz szczegółowych zasad, warunków i trybu przyznawania tej pomocy 567
- 149 — z dnia 8 kwietnia 1992 r. w sprawie zasad działania krajowego depozytu papierów wartościowych 569

ROZPORZĄDZENIE

- 150 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 marca 1992 r. w sprawie organizacji kształcenia umożliwiającego podtrzymywanie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i językowej uczniów należących do mniejszości narodowych 571

147

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1992 r.

w sprawie żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa w składzie misji specjalnych organizacji międzynarodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31) i art. 25 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa:

- 1) w składzie polskich kontyngentów wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do misji specjalnych organizacji międzynarodowych, w tym zwłaszcza Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- 2) na stanowiskach obserwatorów wojskowych w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych,
— zwanych dalej „żołnierzami”.

2. Zgodę na wyznaczenie do pełnienia służby poza granicami państwa, o której mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31), żołnierz wyraża w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego również misję specjalną, w której godzi się pełnić służbę, i czas jej pełnienia.

3. Do pełnienia służby poza granicami państwa, o której mowa w ust. 1, wyznacza żołnierzy Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy.

§ 2. 1. Żołnierze przez czas pełnienia służby poza granicami państwa zachowują wszystkie uprawnienia i świadczenia, w tym prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych, przysługujące im z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej na ostatnio zajmowanym w kraju stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na wysokość uposażenia lub na prawo do innych należności pieniężnych.

2. Po zakończeniu pełnienia służby poza granicami państwa żołnierzom, którzy z tego powodu byli zwolnieni ze stanowisk służbowych w kraju, zapewnia się powrót na uprzednio zajmowane lub równorzędne stanowisko służbowe, chyba że w czasie pełnienia tej służby powstały przesłanki do wyznaczenia żołnierza na niższe stanowisko służbowe, określone w ustawie wymienionej w § 1 ust. 2.

§ 3. 1. W czasie pełnienia służby poza granicami państwa żołnierz podlega Ministrowi Obrony Narodowej lub określonemu przez niego organowi wojskowemu.

2. Z tytułu wykonywanych zadań służbowych żołnierz może podlegać także przełożonemu kierującemu działalnością misji specjalnej, w której pełni służbę poza granicami państwa.

§ 4. Żołnierz może być w każdym czasie odwołany do kraju przez Ministra Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy:

- 1) w razie niewywiązywania się z zadań służbowych lub nienależytego ich wykonywania,
- 2) w razie naruszenia dyscypliny wojskowej albo popełnienia czynu, który narusza honor i godność żołnierską,
- 3) na wniosek przedstawiciela państwa, w którym działa misja specjalna, organizacji międzynarodowej, która wysłała misję, lub misji specjalnej, w której pełni służbę,
- 4) na wniosek żołnierza, jeżeli nie upłynął czas wskazany w oświadczeniu, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 5. 1. Żołnierzom, niezależnie od uprawnień i świadczeń, o których mowa w § 2 ust. 1, przysługują:

- 1) bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie, na zasadach i według norm określonych przez Ministra Obrony Narodowej na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) jednorazowa należność pieniężna;
- 3) dodatek zagraniczny;
- 4) dodatek wojenny;
- 5) walutowy dodatek rodzinny;
- 6) dodatkowe umundurowanie, wykwipowanie i uzbrojenie, na zasadach i według norm określonych przez Ministra Obrony Narodowej na podstawie odrębnych przepisów;
- 7) bezpłatna pomoc lecznicza oraz bezpłatne zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne;
- 8) bezpłatny przewóz:
  - a) z kraju do rejonu działania misji specjalnej i z powrotem w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa oraz bezpłatne wyżywienie w czasie przewozu,
  - b) z rejonu działania misji specjalnej do kraju i z powrotem w przypadkach losowych;
- 9) płatny urlop dodatkowy po powrocie do kraju po zakończeniu służby poza granicami państwa;
- 10) świadczenia odszkodowawcze w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku z pełnieniem służby poza granicami państwa, wynikające z ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), a także świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 190, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 92, poz. 540 oraz z 1991 r. Nr 94, poz. 422), jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

2. Świadczenia określone w ust. 1 pkt 1 i 3—5 nie przysługują obserwatorom wojskowym. Świadczenie określone w ust. 1 pkt 1 przysługuje jednak obserwatorowi wojskowemu w okresie przygotowania do wyjazdu od dnia rozpoczęcia wykonywania zadań służbowych poza garnizonom stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej w przejściu granicznym oraz po powrocie od dnia przekroczenia granicy państwowej w drodze powrotnej do wyznaczonego dnia stawienia się w jednostce wojskowej, w której pełni służbę.

3. Jeżeli organizacja międzynarodowa finansująca misję specjalną nie wypłaci obserwatorom wojskowym diet na

zakwaterowanie i wyżywienie, przysługują im diety oraz zwrot kosztów noclegów, płatne w walutach obcych, na zasadach określonych w przepisach w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju.

§ 6. 1. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, przysługuje również w okresie przygotowania do wyjazdu od dnia rozpoczęcia wykonywania zadań służbowych poza garnizonom stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej w przejściu granicznym, a także po powrocie od dnia przekroczenia granicy państwowej w drodze powrotnej do wyznaczonego dnia stawienia się w jednostce wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie po powrocie do kraju nie przysługuje jednak w okresie korzystania przez żołnierza z urlopu dodatkowego, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 9.

§ 7. Jednorazową należność pieniężną, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, wypłaca się w złotych po wyznaczeniu w skład polskiego kontyngentu wojskowego (na stanowisko obserwatora wojskowego) w wysokości uposażenia przysługującego żołnierzowi zawodowemu w stopniu wojskowym plutonowego z wysługą do dwóch lat, na stanowisku służbowym zaliczonym do trzydziestej drugiej grupy uposażenia.

§ 8. 1. Dodatek zagraniczny, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 3, przysługuje od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej w przejściu granicznym do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

2. Dodatek zagraniczny nie może być niższy niż 20% wynagrodzenia walutowego, o którym mowa w § 3 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych (Dz. U. Nr 71, poz. 307 i Nr 119, poz. 519), obowiązującego w państwie, w którym działa misja specjalna, a przeciętna stawka tego dodatku nie może przekroczyć kwoty ustalonej na ten cel na jednego członka misji specjalnej w jej budżecie przez organizację międzynarodową finansującą tę misję.

3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, określa tabelę stanowisk służbowych i grupy ich zaszeregowania oraz stawki dodatku zagranicznego w poszczególnych grupach zaszeregowania w zależności od warunków działania misji specjalnej, zakresu wykonywanych zadań służbowych oraz ponoszonej odpowiedzialności.

§ 9. 1. Dodatek wojenny, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 4, przysługuje od dnia rozpoczęcia działań wojennych w rejonie działania misji specjalnej, a wygasa z dniem następującym po dniu zakończenia działań wojennych.

2. Dzień rozpoczęcia i zakończenia działań wojennych stwierdza, w drodze obwieszczenia, Minister Spraw Zagranicznych.

3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, określa stawkę dodatku wojennego w wysokości jednakowej dla wszystkich żołnierzy, w zależności od rodzaju i rozmiaru zagrożenia wynikającego z działań wojennych.

§ 10. Do dodatków, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 3 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 4 i 5 ustawy

z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18).

§ 11. 1. Walutowy dodatek rodzinny, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 5, przysługuje, jeżeli organizacja międzynarodowa finansująca misję specjalną wymaga przebywania za granicą wraz z żołnierzem jego małżonki albo na wniosek żołnierza Minister Obrony Narodowej wyrazi zgodę na przebywanie żołnierza za granicą wraz z małżonką oraz dziećmi, gdy organizacja międzynarodowa, która wysłała misję specjalną, to dopuszcza.

2. Walutowy dodatek rodzinny wypłaca się na zasadach i w stawkach określonych w § 8—10 rozporządzenia wymienionego w § 8 ust. 2.

§ 12. 1. Dodatki, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 3—5, wypłaca się w USD albo w innej walucie wymienialnej.

2. Wysokość dodatku zagranicznego i walutowego dodatku rodzinnego ustala się w stawkach miesięcznych, a dodatku wojennego — w stawce dziennej. Dodatek zagraniczny i walutowy dodatek rodzinny za jeden dzień oblicza się w wysokości 1/30 części ich stawki miesięcznej.

3. Wypłata dodatków, o których mowa w ust. 1, następuje miesięcznie z dołu, w ostatnim dniu roboczym miesiąca, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa. Na wniosek żołnierza dodatki te mogą być przekazywane na imienne rachunki walutowe w banku krajowym, pisemnie wskazanym przez żołnierza.

4. Szczegółowy tryb wypłaty należności i dodatków, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2—5, określa Minister Obrony Narodowej.

§ 13. Świadczenia, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 7, przysługują w terminie określonym w § 8 ust. 1.

§ 14. 1. W przypadku określonym w § 11 ust. 1 przewóz, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 8, przysługuje również małżonce oraz dzieciom żołnierza.

2. W przypadku powrotu do kraju z innych przyczyn niż wymienione w § 5 ust. 1 pkt 8, koszty przewozu ponosi żołnierz.

§ 15. 1. Urlop dodatkowy, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 9, przysługuje w wymiarze jednego dnia za każde rozpoczęte dziesięć dni służby poza granicami państwa. Urlop ten wykorzystuje się bezpośrednio przed wyznaczonym dniem stawienia się w jednostce wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Uposażenie za czas urlopu dodatkowego wypłaca się w walucie polskiej.

§ 16. Żołnierzom wykonującym zadania służbowe poza rejonem działania misji specjalnej przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdów, dojazdów i noclegów, płatne w walutach obcych, na zasadach określonych w przepisach w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju.

§ 17. 1. Żołnierzom przysługuje obowiązkowe ubezpieczenie na zasadach określonych w zarządzeniu nr 14 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 2 listopada 1977 r. w sprawie określenia grup pracowników podlegających ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków na koszt Ministerstwa Spraw Zagranicznych w związku z wypadkami przy pracy.

2. Ubezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest niezależne od innych ubezpieczeń wynikających z przepisów regulujących ubezpieczenia żołnierzy pełniących służbę poza granicami państwa.

§ 18. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do żołnierzy pełniących w dniu wejścia w życie rozporządzenia służbę poza granicami państwa w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych działających w tym dniu. Jednakże żołnierzom tym nie wypłaca się wyrównania świadczenia określonego w § 5 ust. 1 pkt 2.

§ 19. Rozporządzenie nie narusza postanowień umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Olszewski*

148

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1992 r.

w sprawie rządowego programu pomocy finansowej w związku ze wzrostem wydatków na leczenie oraz szczegółowych zasad, warunków i trybu przyznawania tej pomocy.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się rządowy program pomocy finansowej dla osób uprawnionych do bezpłatnej pomocy leczniczej, których sytuacja bytowa uległa znacznemu pogorszeniu w związku ze wzrostem wydatków na leczenie w następstwie wejścia w życie ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422), zwanej dalej „ustawą”.

2. Pomoc finansowa jest udzielana ze środków budżetu państwa w ramach zadań administracji rządowej, przekazanych na podstawie porozumień z gminami, w myśl art. 8 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518 oraz z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473).

§ 2. Zasitek na zmniejszenie wydatków na leki i artykuły sanitarne, zwany dalej „zasiłkiem na leki”, przyznaje organ właściwy w zakresie zadań zleconych gminie w sprawach pomocy społecznej, zwany dalej „właściwym organem”.